

OBSAH

PŘIROZENÝ SVĚT JAKO FILOSOFICKÝ PROBLÉM	7
Uvedení	9
I. Položení problému	13
1. Svět naivního života a svět vědecký. Jejich prvotní opozice. Jak obojí uvést v soulad?	15
2. Působení vědeckého pojetí světa na náš životní pocit	17
3. Pokus historické typologie možných řešení problému. Berkeley, Reid, Jacobi, Goethe. Moderní pozitivismus: Avenarius, Mach, B. Russell, Carnap, Wittgenstein, fyzikalismus	20
4. Anticipace vlastního pokusu o řešení. Transcendentální teorie zkušenosti je s to smířit domnělé protiklady. Subjektivismus proti všem druhům objektivismu	32
II. Otázka podstaty subjektivity a jejího metodického vytěžení	
1. Descartovo cogito cogitans a cogito cogitatum	37
2. Kantovo já transcendentální apercepce a já zkušenostní	39
3. Fichteho tvořivé já a já konečné. Fichteho metoda subjektivní je syntetická	45

4.	Absolutní subjektivita a dialektická metoda. Je podstata subjektivity identická s já? Schelling	50
5.	Schellingův a Hegelův „absolutní skepticismus“. Provedení této myšlenky ve fenomenologické epoché a redukci	54
6.	Metoda fenomenologie je analytická a deskriptivní. Redukce není metodou získání eidetických poznatků. Metoda vodítek. Konstituce a její problémy. Eidetický názor	64
7.	Námitka solipsismu. Transcendentální intersubjektivita jakožto prozatím dosažená etapa subjektivní redukce	75
III. Přirozený svět		80
1.	Deskriptiva situace člověka na světě. Forma tohoto bytí na světě. Domov a cizota. Časová dimenze světa. Náladová a subjektivní dimenze světa.	82
2.	Poukaz k historickému vývoji problému. Kant, W. Humboldt, Dilthey, Simmel, Husserl, Heidegger atd.	91
3.	Subjektivní postoj. Pojmy aktové a horizontové intencionality	95
4.	Pojem horizontu již zahlédnut před Husserlem: Kant, Droysen	99
5.	Pokus o konstitutivní skicu geneze naivního světa. Čas jako konstitutivní základna. Původní čas odlišný od světového je podržením a tvorbou. Proces konstituce skandován procesem objektivace času. Postup: kvalitativnost, prostor, věc	101

6. Základní tendence vedoucí artikulaci zkušenosti jsou tendence dispoziční a komunikační	116
IV. Skica k filosofii jazyka a mluvy	124
1. Deskriptiva jazykového chápání, dispozice jazykem (mluvy) a zjevu jazyka sama	126
2. Pokus ideální geneze jazyka. Jazyk možný jen na základě faktu, že člověk žije jako svobodné já	135
3. Pasivní zkušenost a zmocňování se jí myšlením pomocí jazyka	142
4. Jazyková smyslovost	146
5. Jazyk jakožto objektivní smysl: myšlenkové schéma a jeho obrážení jazykem	152
V. Závěr	
Vlastní teorie možna teprve na podkladě jazyka. Výhled na genezi teorie a in specie moderní vědy	162
„PŘIROZENÝ SVĚT“ V MEDITACI SVÉHO AUTORA PO TŘIATŘICETI LETECH	167
AUTORŮV DOSLOV K FRANCOUZSKÉMU VYDÁNÍ „PŘIROZENÉHO SVĚTA“	253
<i>Patočkův filosofický projekt (Miroslav Petříček jr.)</i>	269
<i>Ediční poznámka</i>	281